

Premsa 04/11/2008

Diari d'Andorra

Naturlàndia i l'illa de Pasqua

De Rabassa només en tenim una, no és un centre de proves de parcs d'atraccions ecològics, com diuen els promotors.

Patrick Morlaès Montané

- Allí, el bosc va ser delmat a fi de transportar i erigir 857 estàtues que representaven els avantpassats de les famílies dominants i que servien per afirmar la seva autoritat política i religiosa.

No estem tan lluny d'aquesta realitat. Hem de deixar la nostra empremta a qualsevol preu, encara que sigui per poc temps? Les persones que pensen així, com poden comparar la durada d'un mandat o la vida d'un home amb l'herència que deixarem a les generacions futures? Com poden comparar la durada d'un cantador de gall de bosc amb la durada de la seva pròpia vida o el temps que dura un mandat o la permanència d'un Tobotronc? I no tan sols això: una vegada destruït, cap persona no el podrà mai restaurar, per molts diners que hi posi.

Sapigueu que el gall de bosc és probablement l'espècie més sensible a les característiques naturals del bosc, i és de les primeres a desaparèixer quan aquestes característiques canvien. Podem dir que el gall de bosc, com el mussol pirinenc, és una espècie indicadora, que mesura la integritat dels nostres boscos. Salvar aquestes espècies no s'ha de fer pel simple motiu de creure's que es defensa una espècie, sinó que és per vetllar pel respecte. La qualitat i l'equilibri del nostre bosc i de les altres espècies, incloent-hi la humana.

El gall de bosc té tendència a defensar un territori de reproducció proper al lloc de naixement dels pollets i és en aquesta zona on s'alimentaran durant tot el dia. Tot això té lloc en els mesos d'estiu, sobretot durant el mes de juliol, mes de màxima afluència al Tobotronc.

En l'informe elaborat pel departament de Medi Ambient consten cinc punts negatius sobre la implantació del Tobotronc:

1. Pèrdua de disponibilitat d'hàbitat per part de les espècies de la fauna salvatge present en la zona a causa de la superfície ocupada per la nova instal·lació.

2. Increment de les molèsties acústiques i de pressió antròpica sobre totes les zones perifèriques a la zona ocupada pel projecte.

3. Pertorbació permanent d'un sector potencialment bo per a la cria del gall de bosc i del mussol pirinenc.

4. Afectació de l'associació vegetal d'alt interès per al gall de bosc en les zones de cria.

5. Possible efecte barrera per a alguns mamífers en els trams on el giny transcorre a poca alçada.

Però, què se'n fa d'aquesta constatació? Quin valor té aquest informe? Com és que no es tenen en compte els informes dels experts, no s'escolta les associacions de protecció de la natura, les associacions de ciutadans, els caçadors, els boletaires i altres persones sensibles al bosc de la Rabassa? És clar que els elegits s'aprofiten de la seva situació i de la seva relació amb el Govern, però el que no es pot tolerar és escoltar a través de les seves declaracions a la premsa que: "Naturlàndia es fa per protegir la natura", o "Estem molt satisfets, hem transmès tot el patrimoni de la Rabassa a escala nacional i a les comunitats veïnes", o "En el futur de Naturlàndia, l'objectiu no és fer malbé la muntanya, sinó a la inversa. El que volem és potenciar aquest lloc meravellós que és la Rabassa". Coneixen el significat de la paraula patrimoni? Saben què vol dir la paraula protegir? Sabem quina és la inversa de fer malbé la muntanya? Estem davant d'un analfabetisme ecològic greu.

Pare d'un fill amb ganes de descobrir, pare que té ganes i necessitat de transmetre al seu fill la bellesa, la riquesa i el respecte per un dels boscos més immensos del nostre petit país, veig com tot s'esvaeix al meu voltant, veig un plaer absolut de destruir per construir somnis, no una realitat per a nosaltres, somnis a partir de paraules on la naturalesa és raptada sempre amb una sola raó: els diners. Aquest ambient politicoecològic em dol. Enganya cada vegada més les persones que estan lluny d'aquesta realitat i reforça els que decideixen, i que veuen en la natura l'eslògan ideal per obtenir el rendiment econòmic, emprant sempre de manera perversa les paraules natura i ecologia en totes les accions que fan sobre ella, quan és sabut que el més natural i ecològic és deixar-la com està.

Sou vosaltres, som nosaltres qui hem d'obrir els ulls. De Rabassa només en tenim una, no és un centre de proves de parcs d'atraccions ecològics en l'àmbit nacional, europeu o mundial, com diuen els promotors.

Avui en dia tots sabem que per protegir el medi ambient és necessari un esforç i voluntat personal. Si lluito per la qualitat del nostre entorn amb el risc de perdre part de la meva comoditat, el meu egoisme, els meus capricis, és per assegurar la qualitat de vida del meu fill. Espero que ell no haurà de fer l'esforç, ja que haurà integrat la plaça de l'home en la natura i no pas a la inversa... si més no, és la meva voluntat.

Considereu, senyors que heu fet possible Naturlàndia, aquest escrit com un testament o un testimoni, vosaltres decidireu. Jo no tinc ganes de trobar-me algun dia davant del meu fill i que em digui: "I tu, papa, quan jo era petit, què vas fer perquè jo mereixi una cosa així?"

{backbutton}